

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/184/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215205481
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7215205481.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: INSIDE-SK, spol. s.r.o., so sídlom v Košiciach, Mlynská č. 27, IČO: 36 476 358, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hopferova s.r.o., so sídlom v Košiciach, Bajzová č. 2, proti žalovanému: O. V..D.. V., bytom H. - K., A. Č.. XXX/XX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Masnik Legal s.r.o. so sídlom v Košiciach, Ťahanovské riadky č. 25, o zaplatenie 10.187,70 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 17C/147/2015-116 zo dňa 30.1.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 10.187,70 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 1.1.2010 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť trovy štátu, ktorých výška bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 10.187,70 eura s príslušenstvom s odôvodnením, že má voči žalovanému pohľadávku v tejto výške z titulu pôžičky. Tvrdil, že žalovaný dňa 3.6.2009 uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky a v dodatku zo dňa 9.9.2009 k dohode o uznaní dlhu sa zaviazal vrátiť dlžnú sumu najneskôr do 31.12.2009, avšak do podania žaloby tak neurobil.

3. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle žaloby žalobcu v konaní vydal dňa 23.3.2015 platobný rozkaz, proti ktorému včas podal žalovaný odpor s tým, že nárok žalobcu neuznáva a navrhuje žalobu zamietnuť. Zároveň vzniesol námietku premlčania, s ktorou sa napokon súd aj zaoberal s tým, že nie je dôvodná. Uznáním dlhu čo do dôvodu a výšky zo strany žalovaného dňa 3.6.2009 a v zmysle dodatku k dohode o uznaní dlhu sa zaviazal žalovaný dlh uhradiť do 31.12.2009. Podľa ust. §110 ods. 1 v spojení s § 558 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí za 10 rokov odo dňa, kedy sa malo podľa rozhodnutia plniť, ktorá doba v tomto prípade však neuplynula.

4. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273, § 137, § 274, § 275 CSP vzhľadom k tomu, že na nariadené pojednávanie na deň 30.1.20107 sa žalovaný, ani jeho právny zástupca bez ospravedlnenia nedostavili, hoci termín pojednávania vzali na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní konanom dňa 21.11.2016 a právnenému zástupcovi žalovaného bola doručená aj zápisnica z tohto pojednávania. Na pojednávaní dňa 30.1.2017 žalobca navrhol, aby súd rozhodol o jeho nároku rozsudkom pre zmeškanie a keďže boli splnené všetky zákonné podmienky

pre takéto rozhodnutie, súd rozhodol o žalobe žalobcu o splnenie povinnosti rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1,2, § 255 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, rozhodol obdobne o nároku štátu na náhradu trov konania.

6. Proti uvedenému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný s odôvodnením, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Poukázal na to, že z ustanovenia § 274 CSP vyplýva, že jednou zo základných náležitostí vydania takéhoto rozsudku je riadne a včasné predvolanie žalovaného, ale zároveň aj jeho poučenie o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný bol síce predvolaný na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 30.1.2017, ešte na pojednávaní konanom dňa 21.11.2016, kde termín pojednávania vzal na vedomie. Súčasťou predvolania však nebolo žiadne poučenie žalovaného o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Táto skutočnosť preukázateľne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní v predmetnej veci zo dňa 21.11.2016. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril tak, že sa nemôže stotožniť s dôvodmi odvolania, pretože predvolanie na pojednávanie, ktoré sa malo konať dňa 21.11.2016 o 11. hod. bolo riadne doručované sporovým stranám, resp. ich zástupcom v písomnej podobe. Súčasťou tohto predvolania, ako aj predchádzajúcich predvolaní, zasielaných písomne súdom sporovým stranám a ich zástupcom je aj poučenie v zmysle ust. § 274 a § 278 CSP, t.j., že ak sa na pojednávanie riadne a včas predvolaní nedostavia a svoju prítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnia, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Z ust. § 274 CSP explicitne nevyplýva, ako formou má byť uvedené poučenie dané. V konaní bol teda žalovaný opakovane poučený o tom, že ak sa nezúčastní pojednávania, na ktoré bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, rozhodne súd rozsudkom pre zmeškanie. V odvolaní zároveň žalovaný neuviedol žiadne dôvody, ktoré by ospravedlňovali jeho neprítomnosť na pojednávaní dňa 30.1.2017, ale ani neprítomnosť jeho právneho zástupcu. Sporové konanie vyžaduje procesnú aktivitu oboch sporových strán zásadne rovnako. Vydanie rozsudku pre zmeškanie možno považovať za procesnú sankciu za pasivitu žalovaného. V tomto prípade jednoznačne žalovaný, ako aj jeho právny zástupca pasívni boli, nedostavili sa na pojednávanie, na ktoré boli riadne a včas predvolaní, neospravedlnili svoju neúčast', a to ani dodatočne. Opakovane boli poučovaní o následkoch nedostavenia sa a o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie. Žalovaný v konaní je zastúpený osobou, ktorá má odborné znalosti, týkajúce sa právnej problematiky a takáto pasivita žalovaného nemôže byť daná na ťarchu žalobcovi. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pretože boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie a neboli naplnené dôvody na jeho zrušenie.

8. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne písomne vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na svojich dôvodoch uvedených v odvolaní.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že neboli dané dôvody ani pre potvrdenie ani pre zmenu napadnutého rozhodnutia.

10. K prípustnosti odvolania proti napadnutému rozsudku pre zmeškanie odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovne: Podľa § 356 písm. b/ CSP odvolanie proti kontumačnému rozsudku nie je prípustné okrem prípadu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Tento postup (odvolanie proti kontumačnému rozsudku) pojmovo predpokladá, že žalovaný rozporuje existenciu podmienok stanovených v § 274 CSP, čo je aj prípad odvolateľa v tomto sporovom konaní. Pokiaľ by totiž žalovaný namietal existenciu ospravedlňujúceho dôvodu pri splnení podmienok zákona na vydanie kontumačného rozsudku, musel by uplatniť návrh na zrušenie rozsudku podľa § 277 ods. 2,3 CSP. Nenáleží preto žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu vyčíta žalovanému, že neuviedol v odvolaní dôvody, ospravedlňujúce jeho neprítomnosť.

11. Z dôvodov odvolania žalovaného vyplýva, že použil odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý je dôvodný vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod bol naplnený.

12. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žaloba bola podaná dňa 4.3.2015, teda ešte za účinnosť procesného právneho predpisu a to Občianskeho súdneho poriadku. Na č.l. 46 spisu sa nachádza uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 17C/147/2015-46 zo dňa 19.10.2015, ide o procesné poučenia žalovaného, avšak ešte podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Poučenie bolo dané vrátane poučenia podľa § 114 ods. 5 O.s.p., že v prípade ak bez vážneho dôvodu nesplní povinnosť uloženú týmto uznesením, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p..

13. Na č.l. 70 súdneho spisu sa nachádza predvolanie na pojednávanie na deň 10.10.2016 o 9.30 hod. adresované žalovanému, ktoré obsahuje poučenie v zmysle ust. § 274 a § 2780 CSP. To znamená, že obsahuje poučenie o tom, že ak sa žalovaný na pojednávaní vo veci riadne a včas predvolaný nedostaví a svoju prítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlní na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Predvolanie rovnakého znenia sa nachádza aj na č.l. 79 spisu a ide o predvolanie na deň 21.11.2016.

14. Na pojednávaní dňa 21.11.2016 bolo vyhlásené uznesenie, ktorým súd prvej inštancie odročil pojednávanie na deň 30.1.2017 o 11.30 hod., pričom sporové strany a ich právni zástupcovia vzali termín pojednávania na vedomie s tým, že predvolaní písomne už nebudú. Neboli však poučení v zmysle ust. § 273 a § 274 CSP. Podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP musia byť splnené kumulatívne. Kontumačný rozsudok prichádza do úvahy iba v prípadoch, keď sú súčasne splnené podmienky normované jeho hypotézou. Skutočnosť, že tieto podmienky musia byť splnené súčasne v rovnakom čase však neznamená, že musia počas konania nastať iba v jeden určitý moment. Rozsudkom pre zmeškanie tak súd môže rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky podmienky, pričom nemusí ísť len o prvé pojednávanie vo veci samej. Civilný sporový poriadok prináša oproti Občianskemu súdnemu poriadku novú úpravu, ktorý rozlišuje rozsudok pre zmeškanie žalobcu a rozsudok pre zmeškanie žalovaného ako následok ich pasivity v konaní. Ďalej rozlišuje rozsudok pre zmeškanie žalovaného vyhlásený pred nariadením pojednávania a rozsudok pre zmeškanie žalovaného a žalobcu vyhlásený po nariadení pojednávania. Vzťahuje sa iba na konanie začaté na návrh žalobcu o splnenie povinnosti. Upustilo sa teda od fakultatívnej možnosti súdu vydať rozsudok pre zmeškanie, pretože ak sú splnené všetky podmienky, ktoré ukladá zákon pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a žalobca vydanie takéhoto rozsudku navrhne, súd nemá inú možnosť ako vydať kontumačne vyhovujúci rozsudok.

15. Po zvážení všetkých okolností prípadu však dospel odvolací súd k záveru, že v tomto konaní neboli splnené všetky podmienky, ktoré ukladá ust. § 274 písm. a/ a písm. b/, pretože aj keď bola splnená podmienka, že žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnil, nebola splnená podmienka o tom, že bol poučený o následku nedostavenia sa na konkrétne pojednávanie vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie.

16. Všeobecné procesné poučenie, vykonané uznesením súdu prvej inštancie obsahovalo procesné poučenie ešte podľa Občianskeho súdneho poriadku, avšak nebolo vydané všeobecné uznesenie o procesných právach a povinnostiach žalovaného v zmysle CSP. Odvolací súd nezastáva názor, že poučenia, ktoré boli uvedené pri jednotlivých predvolaniach na pojednávaniach, ktoré sa skutočne aj uskutočnili, platia aj na ďalšie pojednávanie, t.j. pojednávanie nariadené na deň 30.1.2017.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil rozsudok pre zmeškanie vydaný súdom prvej inštancie a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).